

Danh tác
muôn thưở

Antonis Papatheodoulou - Iris Samartzi © 2021, Faros Books Limited,
United Kingdom

Xuất bản theo hợp đồng chuyển nhượng bản quyền giữa Faros Books
Limited, United Kingdom và Nhà xuất bản Kim Đồng, 2023.

Bản quyền tiếng Việt thuộc về Nhà xuất bản Kim Đồng, 2024.

Robert Louis Stevenson

Đảo giấu vàng

Hay truyện cướp biển li kì nhất

ANTONIS PAPTHEODOULOU kể
IRIS SAMARTZI vẽ

Lý Nguyễn Hải Du dịch

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Xin chú ý! Nếu bạn không thích chuyện cướp biển, quyển sách này không dành cho bạn. Hãy đóng sách lại, cất vào rương và giấu nơi bí mật để những người đọc khác háo hức truy lùng và vỡ òa sung sướng khi tìm thấy!

Nhưng, nếu bạn đam mê chuyện phiêu lưu kì thú với bọn cướp biển hung bạo nắm giữ bản đồ kho báu, với những cuộc phản loạn, đầu lâu và dao kiếm, thì xin tự giới thiệu: Tôi là Jim Hawkins, tôi sắp kể bạn nghe câu chuyện cướp biển li kì nhất trần đời. Và tôi biết mọi việc rõ như lòng bàn tay, thật đó. Bởi lẽ... tôi có mặt trong câu chuyện này. Tôi nhớ rõ như chuyện mới xảy ra hôm qua, khi tên cướp biển đầu tiên của câu chuyện bước vào quán trọ nhà tôi, kéo theo sau chiếc rương của hắn.

Hắn ngồi vào bàn, gọi tôi: “Này anh bạn trẻ, ta muốn một ít rượu rum, trứng và thịt xông khói. Ta sẽ trú lại đây một thời gian. À, còn một điều nữa. Nếu cậu thấy tên thủy thủ cụt một chân nào lẩn quanh đây, hãy báo ngay cho ta. Nhé?”

Hắn thậm chí còn không xưng tên. Hắn bảo chúng tôi gọi hắn là “Thuyền Trưởng”. Tất cả những gì hắn làm trong vài tháng sau đó là nghiền ngẫm đường chân trời phía xa qua cái ống nhòm lúc nào cũng kè kè bên mình, để tìm những con tàu, hay uống rượu và lặp đi lặp lại bài hát của bọn cướp biển với giọng chói tai:

Mười lăm thằng
Trên cái rương của người chết,
Ý a ý ã,
Và một chai rượu rum
say be say bết!!!

“Ông nên ngừng uống rượu đi, không tốt lành gì đâu.” Lần nào ghé qua quán trọ, bác sĩ Livesey cũng nói vậy với hắn. Nhưng Thuyền Trưởng có nghe ai bao giờ.

Nhiều tháng trôi qua nhưng tôi chẳng hề thấy tay thủy thủ cụt chân, ngoại trừ trong những giấc mơ.

Rồi một sáng tháng Giêng lạnh lẽo, trong khi Thuyền Trưởng ra biển trông ngóng những con tàu, một tên cướp biển khác xuất hiện tại quán trọ.

“Có Billy Bones ở đây không?”

“Tôi không biết ai tên như thế cả. Ở đây chỉ có một người là Thuyền Trưởng...” Tôi chưa kịp nói hết câu thì Thuyền Trưởng đã mở cửa bước vào. Khi thấy tên cướp biển kia, hắn thở hào hển và nói:

“Chó Mực! Vậy là cậu tìm thấy tôi rồi!”

Hai tên cướp biển thì thầm với nhau một lúc. Tôi cố gắng tai nghe ngóng nhưng không nghe được gì. Một lúc sau bọn hắn bắt đầu gây gỗ, rồi cùng tuốt kiếm. Chẳng mấy chốc, Thuyền Trưởng - hay Billy - đã tống cổ Chó Mực, tên cướp biển mới đến, khỏi quán trọ.

Không lâu sau, tên cướp biển thứ ba xuất hiện. Tên hắn là Pew. Hắn bị mù nhưng dường như chẳng có gì qua được mắt hắn. Hắn ắt hẳn đã làm đủ cách tìm cho được Billy Bones, và sau khi đưa Billy một mảnh giấy kì lạ, hắn nhanh chóng rời đi.

Billy Bones nói với tôi: “Jim, chúng đã tìm thấy ta. Cậu nhìn mảnh giấy đi! Đốm đen! Tối hậu thư của bọn cướp biển! Ta chỉ có vài giờ để nộp mình, nếu không...”

Rương của ta, đó là thứ chúng đang lùng kiếm. Phải trốn ngay thôi... đấm tay chân của lão Flint sẽ sớm ộp đến!”